

II

[illegible]

5. בעת שמחמד עבדאללה נסע במקביל לרכב הסקודה הני"ל, מחמד מצלח ירה בתמ"ק MP-5, אשר אותו סיפק להם הנאשם לצורך ביצוע פיגוע הירי כפי שתואר בפרט האישום הקודם, מספר יריות לעבר רכב הסקודה הני"ל בכוונה לגרום למותם של נוסעי רכב הסקודה.
6. מספר קליעים שנורו על-ידי מחמד מצלח פגעו בפנחס כהן וקליע נוסף פגע במלכה כהן.
7. פנחס כהן נפצע באורח בינוני מפגיעת שני קליעים בבטנו, ואילו מלכה כהן, שהיתה בשבוע ה-28 להריון, נפצעה באורח בינוני מפגיעת קליע בראשה.
8. לאחר ביצוע פיגוע הירי האמור, מחמד מצלח ומחמד עבדאללה המשיכו בנסיעה לכיוון הגבעה הצרפתית ומשם הגיעו לבית חנינא החדשה. שם, מחמד מצלח ומחמד עבדאללה החנו את רכב המזדה הני"ל ויצרו קשר טלפוני עם חוסאם עקל רג'יב שחאדה ופראס צאדק מחמד ע'אנס (המכונה "אל חיטאווי"), אשר הגיעו למקום ברכב האיסוזו של פראס ע'אנס על מנת לאסוף את מחמד מצלח ומחמד עבדאללה, וזאת לפי התכנון האמור בפרט האישום הקודם.
9. מחמד מצלח ומחמד עבדאללה הסתירו את תמ"ק MP-5 הני"ל ברכב האיסוזו ועלו לרכב האיסוזו.
10. כל ארבעת אנשים הני"ל ניסו לחזור מירושלים לרמאללה, אך לא הצליחו לעשות כן בגלל מחסומי צה"ל והמשטרה. חבריו הני"ל של הנאשם נשארו ללון אצל יאסר אבו אלחטיב, חברו של חוסאם שחאדה, בבית חנינא החדשה בירושלים.
11. יום למחרת, 04.10.01, מחמד מצלח חזר ברכבו של פראס ע'אנס לרמאללה.
12. לאחר חזרתו לרמאללה, מחמד מצלח דיווח לנאשם אודות הפיגועים שביצע בעזרת רכב המזדה ותמ"ק MP-5, אשר אותם קיבל מהנאשם.

פרט עשרים ושלושה:

מהות העבירה: ניסיון לגרימת מוות בכוונה, עבירה לפי סעיף 51(א) לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), תש"ל-1970 וסעיפים 14(א) ו-19 לצו בדבר כללי האחריות לעבירה (יהודה והשומרון) (מס' 225), תשכ"ח-1968.

פרטי העבירה: הנאשם הני"ל, באיזור, בסוף שנת 2001 - תחילת שנת 2002 או בסמוך לכך, ניסה לגרום בכוונה למותו של אחר, דהיינו:

הנאשם הני"ל, בסוף שנת 2001 או בסמוך לכך, ברמאללה או בסמוך לכך, בעת שהיה עם מרואן ברגותי, ראש "התנזים" של הפת"ח, נפגש עם נאצר מחמד יוסף נאג'י (אבו-חמיד) - ראש "גדודי חללי אלאקצא" - הזרוע הצבאית של "התנזים" של הפת"ח. נאצר אבו-חמיד סיפר למרואן ברגותי על כוונתו לרכוש מרגמה ופצצות מרגמה לצורך ביצוע ירי מרגמות לעבר היישובים הישראליים בכוונה לגרום למותם של אזרחים ישראליים. נאצר אבו-חמיד ביקש ממרואן ברגותי לקבל סיוע כספי לצורך רכישת המרגמה ופצצות מרגמה. מרואן ברגותי סירב למסור את הסיוע הכספי המבוקש והפנה את נאצר אבו-חמיד אל הנאשם. הנאשם הסביר לנאצר אבו-חמיד כי אין כל צורך לשלם הרבה כסף עבור מרגמה ופצצות מרגמה שהרי ברשותו של הנאשם כבר יש מרגמה מאולתרת ופצצות מרגמה.

בתחילת שנת 2002, הנאשם הפנה את נאצר אבו-חמיד ואת חברו של האחרון - פעיל צבאי בכיר ב"גדודי חללי אלאקצא" - מהנדס אבו חלאווה אל ביתו של עלי ברגותי על מנת שיקבלו שם את המרגמה ואת פצצות המרגמה הני"ל.

נאצר אבו חמיד, מהנדס אבו חלאווה וע'באסט אכן קיבלו את המרגמה המאולתרת הני"ל וכן 5 פצצות מרגמה.

נאצר אבו-חמיד, ביחד עם חבריו הני"ל, ירה באמצעות המרגמה המאולתרת הני"ל פצצות מרגמה לעבר היישוב פסגות בכוונה לגרום למותם של תושבי היישוב הני"ל ושל חיילי צה"ל שהיו ביישוב הני"ל. פצצות המרגמה הני"ל לא פגעו ביישוב פסגות והתפוצצה בסמוך אליו.

לאחר ביצוע הפיגוע הני"ל, נאצר אבו-חמיד דיווח לנאשם על מה שקרה. הנאשם לקח את נאצר אבו-חמיד אל מרואן ברגותי על מנת שידווח גם למרואן ברגותי אודות פיגוע ירי פצצות מרגמה שבוצע לראשונה באיזור.

פרט עשרים וארבעה: (פ.א. 39/02 בנימין)

מהות הבעירה: גרימת מוות בכוונה, עבירה לפי סעיף 51א) לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מסי 378), תשי"ל-1970 וסעיף 14א) לצו בדבר כללי האחריות לעבירה (יהודה והשומרון), תשכ"ח-1968.

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל, באיזור, ביום 15.01.02 או במועד הסמוך לכך, גרם בכוונה למותו של אחר, דהיינו:

1. ביום 14.01.02 נהרג ראאד כרמי אשר היה פעיל צבאי בכיר ב"תנוזים" של ארגון הפת"ח, שהוא התאחדות בלתי מותרת. בעקבות מותו של ראאד כרמי הנ"ל, ראש "התנוזים" של הפת"ח באיזור - מרואן ברגותי פתח אוהל אבלים באלבירה.
2. הנאשם הנ"ל, ביום 15.01.02, באוהל האבלים הנ"ל, נפגש עם מחמד ע/רחמאן סאלם מצלח (מכונה "אבו סטחה"), מחמד סאמי אברהים עבדאללה, פראס צאדק מחמד ע'אנס (המכונה "אל ח'טאווי"), טארק מלחי א-נוף וזידאן מחארב אל בדווי.
3. הנאשם מסר לחבריו הנ"ל כי מרואן ברגותי, ראש "התנוזים" של הפת"ח באיזור, מבקש כי הם יבצעו באופן מיידי פיגוע נקמה על מותו של ראאד כרמי הנ"ל ויגרמו למותם של אזרחים ישראלים.
4. לצורך ביצוע הפיגוע האמור, הנאשם מסר לחבריו הנ"ל תמ"ק MP-5, אקדח 16, וכן רכב מזדה, הנושא לוחיות רישוי ישראליות.
5. חבריו הנ"ל של הנאשם, באוהל האבלים הנ"ל, החליטו כי, לאור דרישתו של הנאשם, יבצעו עוד באותו הערב פיגוע בתחנת הדלק הגבעונים הנמצאת בכביש 443 בסמוך לכניסה לגבעת זאב וזאת בכוונה לגרום למותם של אזרחים ישראלים.
6. בשעות הערב באותו היום, 15.01.02, מחמד עבדאללה יצא מאוהל האבלים הנ"ל ביחד עם פראס ע'אנס. מחמד עבדאללה ופראס ע'אנס נסעו ברכב איסוזו טנדר של פראס ע'אנס לתחנת הדלק הנ"ל במטרה לבצע שם את פיגוע הירי המתוכנן. אחרי רכב האיסוזו הנ"ל נסעו מחמד מצלח, החמוש באקדח 14, זידאן מחארב, החמוש באקדח 16 הנ"ל, וטארק א-נוף, החמוש בתמ"ק MP-5 הנ"ל. השלושה נסעו ברכב מזדה, אשר אותו קיבלו לצורך כך מהנאשם.
7. חבריו הנ"ל של הנאשם הגיעו עד ערמת עפר החוסמת את היציאה מכפרים ביר נבאללה ואלג'יב לכביש 443 במרחק של כ-100 מטר מתחנת הדלק הגבעונים. חבריו הנ"ל של הנאשם החנו את כלי הרכב שלהם, איסוזו ומזדה, עם הפנים לכיוון הכפר ביר נבאללה על מנת שיוכלו להימלט מהמקום מיד לאחר ביצוע הפיגוע המתוכנן.
8. מחמד מצלח, החמוש באקדח 14, זידאן, החמוש באקדח 16, וטארק א-נוף, החמוש ב-MP-5, ירדו מכלי הרכב והלכו לתחנת הדלק הנ"ל במטרה לבצע שם את פיגוע הירי המתוכנן ולגרום למותם של אזרחים ישראלים.
9. מחמד עבדאללה ופראס ע'אנס נשארו בכלי הרכב הנ"ל על מנת לשמור שלא יגיע למקום סויר של צה"ל או אנשים אחרים. מחמד עבדאללה ישב בכיסא הנהג ברכב המזדה על מנת שיוכל למלט באופן מיידי את שלושת חבריו שיצאו לבצע את הפיגוע המתוכנן מיד לאחר ביצוע הפיגוע.
10. מחמד מצלח וטארק א-נוף נעמדו בכניסה לתחנת הדלק הנ"ל.
11. לאחר מספר דקות, בסמוך לשעה 19:45, מחמד מצלח וטארק א-נוף הבחינו ברכב פיאט אונו לבן, מ.ר. 6424905, שנכנס לתחנת הדלק הנ"ל ואשר בו נהגה יואלה חן ז"ל ולידה ישבה רשל (רחל עיני).
12. מחמד מצלח וטארק א-נוף ניגשו אל רכב הפיאט הנ"ל במטרה לבצע לעברו פיגוע ירי ולגרום למותו של נוסעות הרכב. נוסעות רכב הפיאט הבחינו באקדח שבו החזיק מחמד מצלח והחלו לצעוק ולצפור. מחמד מצלח הכניס את האקדח למכנסיו ואמר לנוסעות הרכב שלא יפחדו.
13. בשלב זה, טארק א-נוף פתח באש אוטומטית בתמ"ק MP-5, אשר אותו סיפק הנאשם, לעבר נוסעות רכב הפיאט בכוונה לגרום למותן. אז גם מחמד מצלח שוב הוציא את אקדחו והחל לירות לעבר נוסעות הרכב בכוונה לגרום למותן.
14. מחמד מצלח וטארק א-נוף ירו מטווח קצר מאוד מספר רב של כדורים לעבר יואלה חן ז"ל ולעבר רשל (רחל עיני) שהיו ברכב הפיאט הנ"ל.
15. כ-28 קליעים, שנורו על-ידי מחמד מצלח וטארק א-נוף, פגעו בשמשה הקדמית של הרכב, מספר קליעים פגעו בצד הרכב ובשמשת חלון דלת הנהג.
16. במהלך ביצוע פיגוע הירי המתואר, זידאן, אשר עמד במרחק קצר מאחורי מחמד מצלח וטארק א-נוף, שימש כשומר ומתריע.
17. פראס ע'אנס, מיד לאחר ששמע את קולות הירי, נסע מהמקום ברכב האיסוזו שלו על מנת להודיע לחבריו אם יש מחסומים בדרך למאללה.

18. מחמד מצלח, טארק א-נוף וזידאן, לאחר שביצעו את פיגוע הירי כאמור לעיל, חזרו בריצה אל רכב המזדה שבו המתין מחמד עבדאללה. לאחר שהשלשה הנ"ל עלו לרכב, מחמד עבדאללה הסיע אותם לרמאללה.
19. ברמאללה מחמד מצלח, טארק א-נוף, מחמד עבדאללה וזידאן נפגשו עם פראס עיאנס.
20. לאחר מכן, מחמד מצלח נפגש ברמאללה עם הנאשם, החזיר לו את תמ"ק MP-5 ואת רכב המזדה, וכן דיווח על הפיגוע שביצע כמתואר לעיל.
21. במעשיו המתוארים לעיל, הנאשם גרם בכוונה למותה של יואלה חן ז"ל, אשר נפטרה במקום כתוצאה מפגיעות הקליעים שנורו על-ידי מחמד מצלח וטארק א-נוף.

פרט עשרים וחמישה: (פ.א. 39/02 בנימין)

מהות העבירה: ניסיון לגרימת מוות בכוונה, עבירה לפי סעיף 51(א) לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), תש"ל-1970 וסעיפים 14(א) ו-19 לצו בדבר כללי האחריות לעבירה (יהודה והשומרון) (מס' 225), תשכ"ח-1968.

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל, באיזור, ביום 15.01.02 או במועד הסמוך לכך, ניסה לגרום בכוונה למותו של אחר, דהיינו: הנאשם הנ"ל, במועד האמור, במקום המתואר בפרט האישום הקודם, במעשיו האמורים בפרט האישום הקודם, ניסה לגרום בכוונה למותה של רשל (רחל) עיני, אשר נסעה ברכב פיאט אונו לבן, מ.ר. 6424905, המתואר בפרט האישום הקודם. אחד הקליעים שנורו על-ידי מחמד עזרחמאן סאלם מצלח (מכונה "אבו סטחה") וטארק מלחי א-נוף בכלי נשק שנמסרו להם על-ידי הנאשם לצורך ביצוע פיגוע הירי, כפי שתואר בפרט האישום הקודם, פגע בראשה של רשל (רחל עיני) ושני קליעים נוספים פגעו בכתפה השמאלי ופצעו אותה באורח בינוני.

פרט עשרים ושישה: (פ.א. 502/02 ציון)

מהות העבירה: גרימת מוות בכוונה, עבירה לפי סעיף 51(א) לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), תש"ל-1970 וסעיף 14(א) לצו בדבר כללי האחריות לעבירה (יהודה והשומרון), תשכ"ח-1968.

- פרטי העבירה:** הנאשם הנ"ל, בין באיזור ובין מחוצה לו, ביום 22.01.02 או במועד הסמוך לכך, גרם בכוונה למותו של אחר, דהיינו:
1. הנאשם הנ"ל, בחודש ינואר 2002, הנאשם החליט כי ברצונו להוציא לפועל פיגוע התאבדות בתוך שטחה של מדינת ישראל על מנת לגרום למותם של אזרחים ישראלים רבים. ככל האפשר.
 2. הנאשם הנ"ל פנה באמצעות טלפון אל נאצר מחמוד עוויס, פעיל בכיר ב"תנוזים" של הפת"ח, שהוא התאבדות בלתי מותרת, בשכם. הנאשם ביקש מנאצר עוויס לשלוח אליו אדם המוכן לבצע פיגוע התאבדות. הנאשם מסר לנאצר עוויס כי הוא עצמו ידאג להכניס את המחבל המתאבד לירושלים על מנת שיבצע שם פיגוע התאבדות.
 3. לאחר מספר ימים, ביום 22.01.02, ברמאללה, הנאשם נפגש עם סעיד רמדאן, תושב כפר תל בנפת שכם, אשר הודיע לנאשם כי נשלח על-ידי נאצר עוויס לצורך ביצוע פיגוע התאבדות.
 4. הנאשם התקשר אל מחמד עזרחמאן סאלם מצלח (מכונה "אבו סטחה") וביקש מהאחרון להגיע אליו.
 5. מחמד מצלח נפגש עם הנאשם ועם סעיד רמדאן הנ"ל באותו היום ברמאללה. הנאשם ערך היכרות בין השניים. הנאשם ומחמד מצלח לקחו את סעיד רמדאן למספרה על מנת שישתפר לפני ביצוע פיגוע התאבדות המתוכנן.
 6. לאחר מכן, הנאשם ומחמד מצלח התקשרו אל פראס צאדק מחמד עיאנס (מוכנה "חיסאווי") וביקשו מהאחרון להסיע מחבל מתאבד מרמאללה לירושלים על מנת שהמחבל המתאבד יבצע בירושלים פיגוע התאבדות ויגרום למותם של אזרחים ישראלים רבים ככל האפשר.
 7. פראס עיאנס הגיע לרמאללה ביחד עם מחמד סאמי אברהים עבדאללה, וזאת לאחר שהאחרון הסכים להשתתף בהסעת המחבל המתאבד מרמאללה לירושלים. פראס עיאנס הגיע לפגישה ברכבו איסוזו טנדר עם לוחיות רישוי ישראליות.
 8. לפי הוראתו של הנאשם, פראס עיאנס ומחמד עבדאללה נסעו ברכב האיסוזו הנ"ל מרמאללה לירושלים על מנת למצוא דרך שאין בה מחסומי משטרה וצה"ל וזאת במטרה להסיע יותר מאוחר באותה הדרך את המחבל המתאבד שיבצע את הפיגוע המתוכנן בירושלים.

9. מחמד עבדאללה ופראס עיאנס נסעו מרמאללה דרך ראפאת והגיעו לאיזור התעשייה עטרות, שם השניים חזרו לכביש הראשי ירושלים-רמאללה ונסעו שמאלה עד לצומת המוביל למחנה רמה, שם הם פנו ימינה ונסעו עד לצומת אדם. בצומת אדם השניים פנו ימינה ונסעו עד לצומת חיזמא, שם הם פנו ימינה ונכנסו לענתא. דרך ענתא, הם הגיעו לצומת הגבעה הצרפתית, שם השניים פנו ימינה וחזרו לרמאללה. מחמד עבדאללה ופראס עיאנס ראו כי בדרך שבה נסעו ניתן להוביל את המחבל המתאבד לירושלים מבלי להיעצר במחסומי משטרה וצה"ל.
10. באותו הזמן, ברמאללה, הנאשם ומחמד מצלח לקחו את סעיד רמזאן הנ"ל להתפלל ואף קנו עבור סעיד רמזאן הנ"ל אוכל, בגדים ונעלים חדשים. הנאשם שילם בכסף שלו עבור הקניות הנ"ל סכום של 1,200 ש"ח.
11. מחמד מצלח, על-פי הוראתו של הנאשם, הביא רוס"ר M-16 ו-3 מחסניות לרוס"ר הנ"ל מלאות בכדורים, כאשר שתי מחסניות היו מחוברות בצולבת.
12. לפי התכנון של הנאשם וחבריו הנ"ל, היה על סעיד רמזאן להגיע לירושלים ולירות שם באזרחים ישראלים בכוונה לגרום למותם עד שהוא עצמו ייהרג מאש כוחות הביטחון הישראליים.
13. לאחר מכן, באותו היום, הנאשם, מחמד מצלח וסעיד רמזאן נפגשו עם מחמד עבדאללה ופראס עיאנס באיזור המלון "סיטי אין" באלבירה. הנאשם הכיר למחמד עבדאללה ולפראס עיאנס את סעיד רמזאן.
14. הנאשם הסביר למחמד עבדאללה ולפראס עיאנס כי סעיד רמזאן הנ"ל הוא המחבל המתאבד, אשר אותו הם צריכים להוביל לירושלים על מנת שיבצע שם פיגוע ההתאבדות כשיירה לעבר אזרחים ישראלים במטרה לגרום למותם של אזרחים רבים ככל הניתן.
15. מחמד עבדאללה ופראס עיאנס הסתירו את רוס"ר M-16 והמחסניות הנ"ל ברכב האיסוזו הנ"ל.
16. הנאשם ומחמד מצלח איחלו לסעיד רמזאן הצלחה והשלושה נסעו לירושלים. הנאשם אמר למחמד עבדאללה ופראס עיאנס כי עליהם לקחת את סעיד רמזאן לבצע את פיגוע ההתאבדות בכל מקום בירושלים שהם יבחרו.
17. פראס עיאנס נהג ברכב האיסוזו, סעיד רמזאן ישב בכיסא שליד כיסא הנהג ומחמד עבדאללה התיישב במושב האחורי.
18. מחמד עבדאללה ופראס עיאנס הסיעו את סעיד רמזאן לירושלים בדרך, אשר אותה בדקו מוקדם יותר באותו היום כפי שתואר לעיל.
19. בירושלים, מחמד עבדאללה ופראס עיאנס נסעו לרחוב שיח' ג'ראח. שם הם הוציאו את רוס"ר M-16 והמחסניות שהיו מוסתרים בתוך הרכב ומסרו אותם לידי סעיד רמזאן. מחמד עבדאללה עבר לשבת בכיסא שליד כיסא הנהג ואילו סעיד רמזאן עבר למושב האחורי, כשהוא מחזיק בידיו את רוס"ר M-16 ואת המחסניות.
20. מחמד עבדאללה ופראס עיאנס הסיעו את סעיד רמזאן לרחוב הנביאים.
21. במהלך הנסיעה, סעיד רמזאן התלונן בפני מחמד עבדאללה ופראס עיאנס כי הנעלים החדשות, אשר אותם קנה לו הנאשם עבור הפיגוע, קטנות ולוחצות לו. מחמד עבדאללה הוריד את נעליו "ריבוק" ומסר אותן לסעיד רמזאן באומרו "תעלה לך עתה עם נעלי ריבוק".
22. בהגיעם לצומת הרחובות שטראוס והנביאים, מחמד עבדאללה ופראס עיאנס עצרו את רכב האיסוזו.
23. מחמד עבדאללה ופראס עיאנס אמרו לסעיד רמזאן לרדת ברגל לרחוב יפו ולהתחיל לירות במקום שיראה בו הרבה אנשים.
24. לאחר שסעיד רמזאן ירד מהרכב עם רוס"ר M-16 והתחמושת, מחמד עבדאללה ופראס עיאנס נסעו מהמקום ברכב האיסוזו, יצאו דרך שכונת מוסררה לכביש מספר 1, ומשם נסעו דרך הכביש הראשי לרמאללה.
25. סעיד רמזאן, מספר דקות לאחר שירד מהרכב של מחמד עבדאללה ופראס עיאנס, הגיע לרחוב יפו.
26. בסביבות השעה 16:20, כשהוא עומד מול בית מס' 47 ברחוב יפו או בסמוך לכך, סעיד רמזאן טען את רוס"ר M-16 שבו החזיק, צעק "אללה הוא אכבר" ופתח בירי אוטומטי לכל עבר, לעבר האנשים שהיו ברחוב יפו, בתחנת האוטובוס הנמצאת במקום, בתוך אוטובוס "אגד" קו שהיה באותה עת בתחנה הנ"ל וכן לעבר האנשים שהיו בתוך החנויות הסמוכות בכוונה לגרום למותם של אנשים רבים ככל הניתן. סעיד רמזאן, כשהוא ממשיך לירות, נמלט מהמקום לעבר החניון הנמצא ברחוב הרב קוק. שם סעיד רמזאן החליף מחסניות והמשיך לירות לעבר האזרחים בכוונה לגרום למותם. סעיד רמזאן ירה ברוס"ר M-16, שבו החזיק, מעל 38 כדורים. סעיד רמזאן המשיך לירות לעבר האזרחים עד שנהרג על-ידי האזרחים והשוטרים שהגיעו למקום.

27. במעשיו המתוארים לעיל, הנאשם הנ"ל גרם בכוונה למותה של אורה (סבטלנה) סנדלר ז"ל, אשר נפטרה כתוצאה מפגיעות הקליעים שנוירו על-ידי סעיד רמזאן.
 28. לאחר שנודע לנאשם על ביצוע הפיגוע הנ"ל, הנאשם ניגש אל עלי פרג' ברגותי וקיבל מהאחרון סכום של 1,000 דולר ארה"ב עבור ביצוע הפיגוע הנ"ל. הנאשם נתן למחמד מצלח, מחמד עבדאללה ופראס עיאנס 100 דולר ארה"ב לכל אחד עבור השתתפותם בהוצאה לפועל של הפיגוע הנ"ל.

✓ **פרט עשרים ושבעה: (פ.א. 502/02 ציון)**

מהות העבירה: גרימת מוות בכוונה, עבירה לפי סעיף 51(א) לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), תש"ל-1970 וסעיף 14(א) לצו בדבר כללי האחריות לעבירה (יהודה והשומרון), תשכ"ח-1968.

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל, בין באיזור ובין מחוצה לו, ביום 22.01.02 או במועד הסמוך לכך, גרם בכוונה למותו של אחר, דהיינו:
 הנאשם הנ"ל, במועד האמור, במקום האמור בפרט האישום הקודם, במעשיו המתוארים בפרט האישום הקודם, גרם בכוונה למותה של שרה המבורגר ז"ל, אשר נפטרה כתוצאה מפגיעות הקליעים שנוירו על-ידי סעיד רמזאן, אשר נשלח לביצוע הפיגוע האמור על-ידי הנאשם.

✓ **פרט עשרים ושמונה: (פ.א. 502/02 ציון)**

מהות העבירה: ניסיון לגרימת מוות בכוונה, עבירה לפי סעיף 51(א) לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), תש"ל-1970 וסעיפים 14(א) ו-19 לצו בדבר כללי האחריות לעבירה (יהודה והשומרון) (מס' 225), תשכ"ח-1968.

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל, בין באיזור ובין מחוצה לו, ביום 22.01.02 או במועד הסמוך לכך, ניסה לגרום בכוונה למותו של אחר, דהיינו:
 הנאשם הנ"ל, במועד האמור, במקום האמור בפרט האישום העשרים ושישה, במעשיו המתוארים בפרט האישום העשרים ושישה, ניסה לגרום בכוונה למותם של אזרחים רבים ככל הניתן אשר היו באותה עת ברחוב יפו ובקרבתו. כתוצאה מהירי שבוצע במקום על-ידי סעיד רמזאן, אשר נשלח לביצוע הפיגוע האמור על-ידי הנאשם, נפצעו מעל 45 אזרחים.

✓ **פרט עשרים ותשעה: (פ.א. 502/02 ציון)**

מהות העבירה: היזק בזדון לרכוש, עבירה לפי סעיף 53 לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), תש"ל-1970 וסעיף 14(א) לצו בדבר כללי האחריות לעבירה (יהודה והשומרון) (מס' 225), תשכ"ח-1968.

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל, בין באיזור ובין מחוצה לו, ביום 22.01.02 או במועד הסמוך לכך, הרס רכוש או פגע בו במזיד ושלא כדין, דהיינו:
 הנאשם הנ"ל, במועד האמור, במקום האמור בפרט האישום העשרים ושישה, במעשיו המתוארים בפרט האישום העשרים ושישה, פגע במזיד ושלא כדין ברכוש רב הכולל חנויות ברחוב יפו, תחנת אוטובוס "אגד", אוטובוס "אגד" קו 27 וכן כלי רכב רבים, אשר נפגע כתוצאה מהירי שבוצע במקום על-ידי סעיד רמזאן, אשר נשלח לביצוע הפיגוע האמור על-ידי הנאשם.

פרטי העבירה: הנאשם הניל, באיזור, בסוף חודש ינואר - תחילת חודש פברואר 2002 או בסמוך לכך, ניסה לגרום בכוונה למוותו של אחר, דהיינו:

1. הנאשם הניל, במועד האמור, ברמאללה או בסמוך לכך, נפגש עם זאפר עגיוואד ערחמאן רימאוי.

3. על-פי בקשתו של הנאשם, זאפר רימאוו ערך פגישה בין הנאשם לבין מוגיהד רימאוו הנ"ל.

5. תוכנן כי מוגייה רימאוויו יבצע פיגוע התאבדות באמצעות רובה, דהיינו יירה לעבר אזרחים ישראלים שירשלים בכונה לגרום למותם של אזרחים ישראלים רבים כל הניתן וימשיך לירות עד שייחרג על-ידי כוחות הביטחון הישראליים.

7. הנאשם יצר קשר עם מחמד סאמי אברחים עבדאללה, פראס צאדק מחמד עיאנס (המכונה "אל חיטאווי") וטארק מלחי א-נוף. על-פי בקשתו של הנאשם השלושה הגיעו לרמאללה ונפגשו שם עם הנאשם.

9. **הנאשם מסר לידו מחמד בדבאללה ופראס עיאנס רכב סובארו אפור, השייך למשפחתו של הנאשם. מחמד בדבאללה חזר עם רכב הסובארו לביתו בביר נבאללה, ואילו פראס עיאנס נסע עם רכב איסוזו טנדר שלו לביתו בכפר עקב.**

11. מחמד עבדאללה נסע ברכב הסובארו עד למחסום קלנדיה, שם הוא התנה את הרכב ועלה לרכב האיסוזה של פראס עיאנס שהגיע למקום. משם המשיכו השניים למקום המפגש האמור.

12. ברמאללה, בתחנת הדלק הנייל, מחמד עבדאללה ופראס עיאנס נפגשו עם הנאשם, אשר הציג

13. מחמד עבדאללה ופראס ע'אנס הסתירו את רוס"ר M-16 והמחסניות בתוך רכב האיסוזו.

14. מחמד עבדאללה ופראס ע'אנס נסעו ביחד עם המחבל המתאבד לירושלים במטרה שהאחרון יבצע שם פיגוע ירי ויגרום למותם של אזרחים רבים ככל הניתן.

15. מחמד עבדאללה, פראס עיאנס ומוג'יד רימאוי הגיעו למחסוס קלנדיה ועקפו אותו. לאחר מכן מחמד עבדאללה עבר לרכב הסובורן, שהשאר במסוק קודם לכן ונסע לצומת א-ראם. מחמד עבדאללה עבר ברכב הסובורן, את מחסוס א-ראם והותקן במסוק לפראס עיאנס ומוג'יד רימאוי שעקפו את מחסוס א-ראם ברגל. לאחר מכן, פראס עיאנס חזר, עלה לרכב האיסוויז, שבו היה מוטטר הנשק, ועבר את מחסוס א-ראם כשהוא נוסע לבד ברכב האיסוויז עם הנשק.

16. מחמד עבדאללה הסיע את המחבל המתאבד עד למסגד בשועפט. לשם הגיע גם פראס ע'אנס ברכב האיסוזו עם הנושק והותחמושת.

17. שם, המחבל המתאבד, מוהיד רימאוו, ביקש להיכנס למסגד ולהתפלל לפני שיבצע את פיגוע ההתאבדות. מחמד עבדאללה ופראס ע'אנם הסכימו לבקשה הני"ל.

18. בזמן שמוג'יד רימאווי התפלל במסגד האמור, מחמד עבדאללה ופראס ע'יאנס נסעו ברכב הסובארו הנייל לגבעת שאול שבירושלים במטרה לבדוק אם יש בדרך מחסומי צה"ל או משטרה. השניים החליטו להסיע את המחבל המתאבד לגבעת שאול במטרה שביצע שם את פיגוע הירי המתוכנן וזאת מכיוון שיש במקום האמור אזרחים רבים.

19. כאשר מחמד עבדאללה ופראס עיאנס חזרו למסגד בשועפט על מנת לאסוף משם את מוג'הד רימאוו ולהסיע אותו לגבעת שאול במטרה שיבצע שם את פגיעו הירי המתוכנן, השניים לא מצאו את המחבל המתאבד במסגד.

20. מחמד עבדאללה ופראס עיאנס התקשרו אל הנאשם ודיווחו לו כי המחבל המתאבד ברח להם. הנאשם הורה למחמד עבדאללה ופראס עיאנס לחזור לרמאללה.
21. מחמד עבדאללה ופראס עיאנס חזרו לרמאללה, נפגשו שם עם הנאשם ומסרו לידיו את רכב הסובארו הני"ל, את רוס"ר M-16 הני"ל ואת המחסניות הני"ל. הנאשם החזיר את רוס"ר M-16 הני"ל לידיו נצר (חלום) מחמד יוסף נאג'י (אבו-חמיד).
22. הנאשם מסר לזאפר רימאזוי כי בן דודו נמלט בעת שהיה בדרכו לביצוע פיגוע ירי בירושלים.

פרט שלוששים ואחד:

מהות העבירה: פגיעה בביטחון האיזור, עבירה לפי סעיף 53(א)(4) לצו בדבר הוראות בטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), תש"ל-1970.

פרטי העבירה: הנאשם הני"ל, באיזור, בתחילת חודש פברואר 2002 או בסמוך לכך, עשה מעשה או מחלל שיש בהם פגיעה, היזק, הפרעה או סכנה לביטחון האיזור או לביטחון כוחות צה"ל וחייליו או לפעולתם, שימושם או ביטחונם של כל אחד מאלה: אניה, אוירון, נמל, רציף, מזח, מעגן, שדה תעופה, מסילת ברזל, נתיב מים, דרך, דרך-עפר, קטר, כלי רכב, כלי משא או כל אמצעי אחר של הובלה ציבורית, או תקשורת ציבורית, או כל מפעל, מוסד, או ציוד המשמש או מסוגל לשמש לייצורם, הספקתם, החסנתם, העברתם, מסירתם או הפצתם של מים, דלק, גז או חשמל או כל רכוש של מדינת ישראל או של צה"ל, דהיינו:

הנאשם הני"ל, במועד האמור, ברמאללה או בסמוך לכך, נפגש עם מחמד גאיפה המכונה "אבו רביעי" ועם ע/כרים ראתב יונס עוויס. השניים הני"ל מסרו לנאשם כי נמצא אצלם מחבל מתאבד וביקשו את עזרתו של הנאשם. הנאשם הסכים לעזור לשלוח את המחבל המתאבד אל תוך מדינת ישראל על מנת שיבצע פיגוע התאבדות ויגרם למותם של אזרחים ישראלים רבים ככל הניתן. הנאשם הגיע לדירה ברמאללה שבה היו "אבו רביעי", ע/כרים עוויס וכן אדם שרצה לבצע פיגוע התאבדות. הנאשם שוחח עם מהנדס בדר מחמד אל-שאער (להלן: המחבל המתאבד) והתרשם כי האחרון רציני בכוונותיו. המחבל המתאבד הני"ל מסר לנאשם כי גם אביו הינו "שהיד" מכיוון שנהרג על-ידי חיילי צה"ל.

הנאשם העביר לידיו אבו רביעי רוס"ר M-16 ו-4 מחסניות מלאות בכדורים על מנת שימסור אותם למחבל המתאבד הני"ל לצורך ביצוע פיגוע ההתאבדות המתוכנן.

יום למחרת, הנאשם חזר לדירה הני"ל עם מצלמת וידאו. ע/כרים צילם באמצעות מצלמת הווידאו הני"ל את המחבל המתאבד הני"ל כשהוא מקריא כרוז, וזאת לקראת יציאתו לביצוע פיגוע ההתאבדות בתוך מדינת ישראל. הנאשם וחבריו הני"ל אימנו את המחבל המתאבד הני"ל בשימוש ובירי ברוס"ר M-16. לאחר מכן הנאשם העביר את המחבל המתאבד הני"ל לדירתו של הנאשם ברמאללה תחתא. הנאשם השאיר את המחבל המתאבד הני"ל לישון בדירתו על מנת שייצא משם ביום שלמחרת לביצוע פיגוע ההתאבדות המתוכנן.

כאשר, למחרת בבוקר, הנאשם וע/כרים עוויס הגיעו לדירתו הני"ל של הנאשם, השניים גילו כי המחבל המתאבד נעלם. לאור היעלמותו של המחבל המתאבד הני"ל, התכנית הני"ל לביצוע פיגוע ההתאבדות לא יצאה אל הפועל.

פרט שלוששים ושניים:

מהות העבירה: פגיעה בביטחון האיזור, עבירה לפי סעיף 53(א)(4) לצו בדבר הוראות בטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), תש"ל-1970.

פרטי העבירה: הנאשם הני"ל, באיזור, בחודש פברואר 2002 או בסמוך לכך, עשה מעשה או מחלל שיש בהם פגיעה, היזק, הפרעה או סכנה לביטחון האיזור או לביטחון כוחות צה"ל וחייליו או לפעולתם, שימושם או ביטחונם של כל אחד מאלה: אניה, אוירון, נמל, רציף, מזח, מעגן, שדה תעופה, מסילת ברזל, נתיב מים, דרך, דרך-עפר, קטר, כלי רכב, כלי משא או כל אמצעי אחר של הובלה ציבורית, או תקשורת ציבורית, או כל מפעל, מוסד, או ציוד המשמש או מסוגל לשמש לייצורם, הספקתם, החסנתם, העברתם, מסירתם או הפצתם של מים, דלק, גז או חשמל או כל רכוש של מדינת ישראל או של צה"ל, דהיינו:

הנאשם הני"ל, במועד האמור, שוחח באמצעות טלפון עם נאצר מחמד עוויס, ראש "גדודי חללי אלאקצא", הזרוע הצבאית של "התנועה" של הפת"ח, באיזור שכם. נאצר עוויס הודיע לנאשם כי הוא שולח אליו שני מחבלים מתאבדים. סוכס בין הנאשם לבין נאצר עוויס כי הנאשם ידאג למסור למחבלים המתאבדים הני"ל כלי נשק ורימוני-יד וכן ידאג להכניסם אל תוך החלק המערבי של ירושלים על מנת שיבצעו שם פיגוע התאבדות כשיירו לעבר אזרחים ישראלים, בכוונה לגרום

למותם של אזרחים ישראלים רבים ככל הניתן, וימשיכו לירות עד שייהרגו על-ידי כוחות הביטחון הישראליים.

על-פי הוראתו של נאצר עוויס הנ"ל, ביום 17.02.02, אחמד אבו חדר, פעיל בכיר ב"גדודי חללי אלאקצא", שלח משכם לרמאללה, אל הנאשם, את סעדי ג'יהאד מחמד-עלי מקבול, עלאא מחמד עלי חסן (ע/עזיז) (מכונה "אסוואד"), אשר אותם ליווה עולא מחמד ג'ומעה מוצטפא. השניים היו כבר חמושים בשני רימוני-יד.

סעדי מקבול ועלאא חסן היו אמורים לבצע את פיגוע ההתאבדות כפי שתכננו הנאשם ונאצר עוויס.

במסגרת ההכנה לפיגוע ההתאבדות הנ"ל, בביתו של מחמוד אבו חדר, אחיו של אחמד אבו חדר הנ"ל, במחנה הפליטים בלאטה, אחמד אבו חדר צילם באמצעות מצלמת וידאו את סעדי מקבול ואת עלאא חסן כשהם אווזים ברוס"רי M-16. השניים אף קראו בפני מצלמת הווידאו כרוז של "גדודי חללי אלאקצא". אחמד אבו חדר העביר לעלאא חסן ולסעדי מקבול אימון בשימוש בנשק לקראת ביצוע הפיגוע המתוכנן.

ביום 17.02.02, סעדי מקבול ועלאא חסן יצאו משכם לרמאללה ביחד עם עולא מחמד ג'ומעה מוצטפא ואיימן עלאא צאלח בדר. אחמד אבו חדר הסביר לארבעה כי עליהם לנסוע לרמאללה במונייתו של איימן בדר. אחמד אבו חדר הסביר כי עולא מוצטפא יהיה אחראי לכך שעללא חסן וסעדי מקבול ייפגשו ברמאללה עם פעילי "גדודי חללי אלאקצא", אשר יספקו להם כלי נשק ויסיעו אותם לירושלים לפי התכנון הנ"ל.

הארבעה הנ"ל לא הצליחו להגיע לרמאללה ולהיפגש עם הנאשם לצורך ההוצאה לפועל של פיגוע ההתאבדות המתוכנן. הארבעה נעצרו במחסום צה"ל, בסמוך לכפר דומא שבנפת רמאללה. שני רימוני-היד שהיו במונית הנ"ל, פוצצו במקום על-ידי החבלן.

/ פרט שלושים ושלושה:

מהות העבירה: קשירת קשר לגרימת מוות בכוונה, עבירה לפי סעיף 22 לצו בדבר הכללי האחריות לעבירה (יהודה והשומרון) (מס' 225), תשכ"ח-1968 וסעיף 51(א) לצו בדבר הוראות הביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), תש"ל-1970.

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל, באיזור, באמצע חודש פברואר 2002 או במועד הסמוך לכך, קשר עם אדם אחר לגרם בכוונה למוותו של אחר, דהיינו:

הנאשם הנ"ל, ביום 15.02.02 או בסמוך לכך, ברמאללה או בסמוך לכך, נפגש עם מחמד סאמי אברהים עבדאללה, חוסאם עקל רג'ב שחאדה ופראס צאדק מחמד עיאנס (המכונה "אל חיטאווי").

במהלך הפגישה הנ"ל, הנאשם ביקש מחבריו הנ"ל להכניס לתוך ירושלים מחבל מתאבד, אשר יבצע שם פיגוע התאבדות במטרה לגרום למוותם של אנשים רבים ככל הניתן. חבריו הנ"ל של הנאשם הסכימו להצעה האמורה. הנאשם הבטיח לשלם לחבריו הנ"ל 300 דולר ארה"ב בתמורה להובלת המחבל המתאבד לירושלים. הנאשם הודיע לחבריו הנ"ל כי יביא אליהם את המחבל המתאבד בעוד כיום-יומיים.

הנאשם אף נתן לחבריו הנ"ל רכב סובארו אפור, נושא לוחיות רישוי ישראליות, על מנת שחבריו הנ"ל יובילו בו את המחבל המתאבד לירושלים.

מחמד עבדאללה, פראס עיאנס וחוסאם שחאדה, תכננו להכניס את המחבל המתאבד לירושלים ברכב איסוזו טנדר של פראס עיאנס. חבריו הנ"ל של הנאשם תכננו להוביל את המחבל המתאבד לאחד המקומות בירושלים שיש בו הרבה אנשים על מנת ששם המחבל המתאבד יבצע את פיגוע ההתאבדות המתוכנן. מחמד עבדאללה, פראס עיאנס וחוסאם שחאדה אף ערכו סיור בירושלים ובחרו את המקומות המתאימים לדעתם לביצוע פיגוע ירי נגד אזרחים ישראלים. בין היתר, בחרו חבריו הנ"ל של הנאשם במלון "רמדה", המנהרות של כביש בגין וצומת הגבעה הצרפתית.

תכניתם הנ"ל של הנאשם וחבריו הנ"ל לא יצאה אל הפועל מכיוון שכיומיים לאחר הפגישה הנ"ל, ביום 17.02.02, חוסאם שחאדה נעצר על-ידי כוחות הביטחון הישראליים, וכעבור יום, ביום 18.02.02, פראס עיאנס נעצר על-ידי כוחות הביטחון הישראליים.

לפי הוראתו של הנאשם, מחמד עבדאללה, לאחר מעצרו של פראס עיאנס שחאדה, ביום 19.02.02 או בסמוך לכך, ברמאללה, נפגש עם מחמד צאדק מחמד עיאנס, אחיו של פראס עיאנס הנ"ל, ועם טארק מלחי א-נוף. במהלך הפגישה האמורה, מחמד עבדאללה ומחמד עיאנס הסכימו להצעתו של טארק א-נוף להכניס מחבל מתאבד לירושלים על מנת שיבצע שם פיגוע התאבדות במטרה לגרום למוותם של אנשים רבים ככל הניתן.

גם התכנית הזו לא יצאה אל הפועל מכיוון שמחמד עבדאללה עצמו נעצר ביום למחרת, יום ה-20.02.02, על-ידי כוחות הביטחון הישראליים.

פרט שלוש וארבעה: (מ.א. 483/02 שפט)

מהות העבירה: גרימת מוות בכוונה, עבירה לפי סעיף 51(א) לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), תשי"ל-1970 וסעיף 14(א) לצו בדבר כללי האחריות לעבירה (יהודה והשומרון) (מס' 225), תשכ"ח-1968.

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל, בין באיזור ובין מחוצה לו, ביום 25.02.02 או במועד הסמוך לכך, גרם בכוונה למותו של אחר, דהיינו:

1. הנאשם הנ"ל, באמצע חודש פברואר 2002, ברמאללה או בסמוך לכך, הנאשם החליט לשלוח מחבל מתאבד לירושלים על מנת שיבצע פיגוע ירי לעבר אזרחים ישראלים בכוונה לגרום למותם אזרחים רבים כל הניתן. הנאשם תכנן כי המחבל המתאבד יירה לעבר אזרחים ישראלים עד שיהרג מאש כוחות הביטחון הישראליים.
2. הנאשם יצר קשר טלפוני עם נאצר מחמוד עווים, פעיל צבאי בכיר ב"תנוזים" של הפת"ח, שהוא התאחדות בלתי מותרת, בשכם. הנאשם ביקש מנאצר עווים לשלוח אליו לרמאללה מחבל מתאבד לצורך ביצוע פיגוע ההתאבדות המתוכנן.
3. לאחר מספר ימים, ראמי מחמד מחמוד נור יצר קשר עם הנאשם והודיע לו כי הוא נשלח על-די נאצר עווים לצורך ביצוע פיגוע ההתאבדות המתוכנן וכי הוא נמצא ברמאללה.
4. על-פי הוראתו של הנאשם, טארק מלחי א-נוף נפגש עם ראמי נור. טארק א-נוף הביא את ראמי נור אל הנאשם.
5. הנאשם שוחח עם ראמי נור ולאחר מכן לקח את ראמי נור למספרה על מנת שהאחרון יסתפר לקראת ביצוע פיגוע ההתאבדות המתוכנן.
6. הנאשם רכש עבור ראמי נור בגדים, אשר עבורם שילם מכיסו 1,000 ש"ח.
7. לאחר מכן, הנאשם הוביל את ראמי נור דירה ברמאללה, אשר בה התגוררו הנאשם, טארק א-נוף וזידאן רמזאן (להלן: הדירה).
8. ביום 23.02.02, לדירה הגיע גם שריף מחמד יוסף נאגיי (אבו-חמיד), אשר שהביא רוס"ר M-16 עבור ביצוע הפיגוע המתוכנן, אשר אותו קיבל מהנאשם. שריף נאגיי (אבו-חמיד) אף הביא מחסניות לרוס"ר M-16 הנ"ל מביתו של אחיו, נאצר נאגיי (אבו-חמיד).
9. בשעות הערב באותו היום, שריף נאגיי (אבו-חמיד) וזידאן רמזאן מסרו לראמי נור מידע על המקום שבו הוטל על ראמי נור לבצע את הפיגוע המתוכנן. הנאשם וחבריו הסבירו לראמי נור כי עליו לבצע את הפיגוע המתוכנן בשכונת נווה-יעקב בירושלים, במקום, אשר לגביו שריף נאגיי וזידאן רמזאן אספו מידע קודם לכן.
10. הנאשם, ביחד עם אחרים, צילם את ראמי נור באמצעות מצלמת וידאו במסגרת ההכנות לקראת ביצוע הפיגוע המתוכנן.
11. על-פי בקשתו של שריף נאגיי (אבו-חמיד), אחיו - נסר (חלום) נאגיי (אבו-חמיד) פנה אל כאמל עינאם וביקש מהאחרון להסיע את ראמי נור לירושלים.
12. ביום 25.02.02, בשעות הערב, ראמי נור יצא מרמאללה לכיוון ירושלים ברכבו של כאמל עינאם, כאשר ברכב מוסתר רוס"ר M-16 הנ"ל, המחסניות וכן רימון-יד, אשר אותו מסר לראמי נור נסר (חלום) נאגיי (אבו-חמיד).
13. ראמי נור הגיע לכביש הראשי בשכונת נווה-יעקב בירושלים.
14. ראמי נור ירד מהרכב הנ"ל במקום האמור, כשהוא חמוש ברוס"ר M-16 הנ"ל, מחסניות ורימון-יד. ראמי נור התקרב אל תחנת האוטובוס של קו 25 של "אגד" הנמצאת במקום ופתח באש אוטומטית ברוס"ר M-16 הנ"ל לעבר כלי רכב שעברו במקום וכן לעבר אזרחים ישראלים שהיו במקום בכוונה לגרום למותם של אנשים רבים ככל האפשר. במקום האמור הגיעה נידת המשטרה וראמי נור פתח באש אוטומטית לעבר שני שוטרי משטרת ישראל שהיו בניידת הנ"ל בכוונה לגרום למותם. הכדורים שנורו על-ידי ראמי נור פגעו בשני השוטרים הנ"ל שהסתערו לעבר ראמי נור וירו לעברו. כתוצאה מפגיעות הכדורים שנורו על-ידי ראמי נור, השוטרת גלית ארביב ז"ל נפצעה ונפלה על הקרקע. ראמי נור התקרב אל השוטרת גלית ארביב ז"ל וירה לעברה צרור נוסף ממרחק קצר. כתוצאה מפגיעות הקליעים שנורו על-ידי ראמי נור, השוטרת גלית ארביב ז"ל נפטרה כעבור מספר שעות.
15. לאחר שלראמי נור נגמרה התחמושת הוא יידה את רימון-היד שהחזיק לעבר גיפ של צה"ל שהגיע למקום בכוונה לגרום למותם של חיילי צה"ל. רק לאחר שראמי נור נפצע ונגמרה לו התחמושת, השוטרים והאזרחים שהיו במקום הצליחו להשתלט עליו.
16. במעשיו המתוארים לעיל, הנאשם הנ"ל גרם בכוונה למותה של השוטרת גלית ארביב ז"ל.

פרט שלוש ושישה: (פ.א. 483/02 שפט)

מהות העבירה: ניסיון לגרמת מוות בכוונה, עבירה לפי סעיף 51(א) לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), תש"ל-1970 וסעיפים 14(א) ו-19 לצו בדבר כללי האחריות לעבירה (יהודה והשומרון) (מס' 225), תשכ"ח-1968.

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל, בין באיזור ובין מחוצה לו, ביום 25.02.02 או במועד הסמוך לכך, ניסה לגרום בכוונה למותו של אחר, דהיינו: הנאשם הנ"ל, במועד האמור, במעשיו המתוארים בפרט האישום הקודם, ניסה לגרום בכוונה למותם של אזרחים ישראלים רבים ככל האפשר. כתוצאה מפגיעות הקליעים שנורו על-ידי ראמי מחמד מחמוד נור, אשר נשלח לביצוע הפיגוע האמור על-ידי הנאשם, נפצעו שמונה אזרחים ושוטרים ישראלים.

פרט שלוש ושישה: (פ.א. 483/02 שפט)

מהות העבירה: היזק בזדון לרכוש, עבירה לפי סעיף 53 לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), תש"ל-1970 וסעיף 14(א) לצו בדבר כללי האחריות לעבירה (יהודה והשומרון) (מס' 225), תשכ"ח-1968.

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל, בין באיזור ובין מחוצה לו, ביום 25.02.02 או במועד הסמוך לכך, הרס רכוש או פגע בו במזיד ושלא כדין, דהיינו: הנאשם הנ"ל, במועד האמור, במקום האמור בפרט האישום השלושים וארבעה, במעשיו המתוארים בפרט האישום השלושים וארבעה, גרם במזיד ושלא כדין נזק רב לתחנת האוטובוס של קו 25 של "אגד" בנווה יעקב, לבתים הסמוכים ולכלי רכב שהיו במקום הנ"ל, אשר נפגעו כתוצאה מהיריות שנורו על-ידי ראמי מחמד מחמוד נור.

פרט שלוש ושבעה: (פ.א. 4258/02 ירקון)

מהות העבירה: גרימת מוות בכוונה, עבירה לפי סעיף 51(א) לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), תש"ל-1970 וסעיף 14(א) לצו בדבר כללי האחריות לעבירה (יהודה והשומרון) (מס' 225), תשכ"ח-1968.

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל, בין באיזור ובין מחוצה לו, ביום 05.03.02 או במועד הסמוך לכך, גרם בכוונה למותו של אחר, דהיינו:

1. הנאשם הנ"ל, בתחילת חודש מרץ 2002, ברמאללה או בסמוך לכך, יצר קשר טלפוני עם נאצר מחמוד עוויס, פעיל צבאי בכיר ב"תנועים" של הפת"ח, שהוא התאחדות בלתי מותרת, בשכם.
2. נאצר עוויס הודיע לנאשם כי הוא שולח אליו מחבל מתאבד נוסף על מנת שהנאשם ישלח אותו אל תוך מדינת ישראל לצורך ביצוע פיגוע ירי. תוכנן כי המחבל המתאבד יירה לעבר אזרחים ישראלים בכוונה לגרום למותם של אזרחים רבים כל הניתן וכי ימשיך לירות עד שייהרג מאש כוחות הביטחון הישראליים.
3. ביום 04.03.02, יצר עם הנאשם קשר אברהים חסונה, שוטר במשטרה הימית של הרשות הפלסטינית, אשר הודיע כי הגיע לרמאללה על-פי הוראתו של נאצר עוויס וכי הוא המחבל המתאבד לצורך ביצוע פיגוע הירי המתוכנן. על-פי הוראתו של הנאשם, טארק מלחי א-נוף נפגש ברמאללה עם אברהים חסונה.
4. באותו היום, ברמאללה, טארק א-נוף נפגש עם שריף מחמד יוסף נאגי (אבו-חמיד). במהלך הפגישה האמורה, טארק א-נוף הכיר לשריף נאגי (אבו-חמיד) את אברהים חסונה.
5. טארק א-נוף הודיע לשריף אבו-חמיד כי הנאשם הביא את אברהים חסונה הנ"ל משכם על מנת שיבצע פיגוע התאבדות בכוונה לגרום למותם של אזרחים ישראלים רבים ככל האפשר.
6. על-פי הוראתו של הנאשם, טארק א-נוף לקח את אברהים חסונה למספרה על מנת שישתפר לקראת ביצוע פיגוע ההתאבדות המתוכנן. כמו כן, טארק א-נוף ושריף נאגי (אבו-חמיד) רכשו עבור אברהים חסונה בגדים חדשים. עבור הבגדים הנ"ל טארק א-נוף שילם 1,000 ש"ח, אשר אותם קיבל מהנאשם למטרה זו.
7. לאחר מכן, לפי הוראתו של הנאשם, טארק א-נוף הוביל את אברהים חסונה לדירה ברמאללה תחתא, אשר בה התגוררו טארק א-נוף, זידאן רמזאן והנאשם (להלן: הדירה).
8. הנאשם הגיע לדירה וצילם באמצעות מצלמת וידאו את אברהים חסונה לקראת ביצוע פיגוע ההתאבדות המתוכנן.